

Jméno studentky: Andrea Sylllová

Titul práce: Profesionální české hudební soubory (smyčcová kvarteta)

Diplomová práce je rozvržena do jedenácti kapitol, které plně korespondují s tématem. V úvodních kapitolách diplomantka nastínila situaci v období klasicismu, kdy komorní soubory začaly vznikat. Dále popisuje tradici komorní hry v Čechách a na Moravě. Stěžejní jsou kapitoly pátá až sedmá, kde nás autorka seznamuje s našimi komorními soubory od 20. let minulého století do současnosti. Nejdelší kapitolou je kapitola sedmá – současná smyčcová kvarteta (44 stran), kde je u jednotlivých kvartet uvedeno obsazení, charakteristika, repertoár, event. ocenění a u většiny je i obrázek souboru. Všechny tyto informace jsou ovšem velmi snadno dostupné na internetových stránkách včetně vyobrazení, takže tato část práce nebyla jistě pro diplomantku nikterak časově ani jinak náročná. V závěrečných kapitolách píše autorka o vývoji interpretace a o přínosu českých hudebních těles do světové hudební kultury. Před úplným závěrem si ještě můžeme přečíst o osobním rozhovoru diplomantky se sekundistou smyčcového kvarteta Apollon – panem R. Křížanovským.

Jednotlivé kapitoly jsou v podstatě obsahově v pořádku, jen se domnívám, že některé důležité skutečnosti se v nich neobjevily a o některých osobnostech se autorka zmiňuje jen velmi stručně (např. J. Myslivečkovi jsou věnovány jen 4 řádky, jeho tvorba není zmíněna vůbec). Chybí tam dále zmínka o Českém nonetu, což je unikátní soubor jak co do obsazení, tak co do repertoáru, který byl psán současnými autory přímo pro tento soubor. Také bych věnovala pozornost čs. rozhlasu, který začal vysílat už v r. 1923 a stal se největším zaměstnavatelem profesionálních hudebníků. Přenášel všechny významné koncerty a opery, takže hrál už tehdy na poli kulturním velmi důležitou úlohu.

Po stránce jazykové a stylistické obsahuje práce mnoho nedostatků. V mnoha případech chybí jazyková srozumitelnost, objevují se i hrubé chyby v přičestích a to nemluvím o překlepech, kterých je v práci více než šedesát. Zejména u názvů a jmen to působí někdy hrozně, např. skladatelka S. Hororová místo Bodorová, violista J. Kaďousek místo Kod'ousek. Kvarteto Ševčíkovo-Lhotského je nazýváno Ševčíkovo-Lhotské, někdy dokonce Lhotecké apod. Také mě udivila podivná úprava odstavců, kdy až do str. 31 jsou ve velké většině odstavce tří až čtyřřádkové, přestože se jedná pořád o stejné téma, které by vůbec nemuselo být oddělováno. Podle mne je to pouhé zvyšování počtu stránek.

Diplomová práce odpovídá požadavkům po stránce obsahové, ale co se týče jazyka a stylistiky má velké nedostatky (uvádím v příloze). Vzhledem k tomu, že diplomantka studuje zároveň český jazyk, předpokládala bych větší fundovanost v tomto směru a důslednější kontrolu hotové práce, pokud byla vůbec provedena. Nicméně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „dobře“.

V Praze 4.5.2006

Doc. MgA. Marka Perglerová